

- 4) Czy znaczenie dla odpowiedzi na powyższe pytania ma fakt, że Izba Dyscyplinarna i Trybunał Konstytucyjny nie gwarantują skutecznej ochrony sądowej z uwagi na brak niezawisłości i stwierdzone naruszenia przepisów dotyczących powoływania ich członków?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 15 grudnia 2020 r. – Unilever Italia Mkt. Operations Srl / Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Sprawa C-680/20)

(2021/C 79/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unilever Italia Mkt. Operations Srl

Duga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pytania prejudycjalne

- 1) Poza przypadkami kontroli korporacyjnej, jakie kryteria są istotne dla ustalenia, czy koordynacja na podstawie umowy między formalnie autonomicznymi i niezależnymi podmiotami gospodarczymi prowadzi do powstania jednego podmiotu gospodarczego w rozumieniu art. 101 i 102 TFUE; w szczególności, czy istnienie pewnego stopnia ingerencji w decyzje handlowe innego przedsiębiorstwa, właściwej dla stosunków współpracy handlowej między producentem a pośrednikami w dystrybucji, może zostać uznane za wystarczające do uznania tych podmiotów za część jednego podmiotu gospodarczego; czy też konieczne jest istnienie „hierarchicznego” związku między dwoma przedsiębiorstwami, które można stwierdzić w przypadku umowy, na mocy której kilka niezależnych spółek „podporządkowuje się” działaniom kierowniczym i koordynacyjnym jednej z nich, w związku z czym Autorità [Garante della Concorrenza e del Mercato] (urząd ochrony konkurencji i rynku) musi przedstawić dowód systematycznej i stałej wielości wytycznych mogących mieć wpływ na decyzje w zakresie zarządzania przedsiębiorstwem, to znaczy na decyzje strategiczne i operacyjne o charakterze finansowym, przemysłowym i handlowym?
- 2) Czy w celu dokonania oceny istnienia nadużycia pozycji dominującej wynikającego z klauzul wyłączności, art. 102 TFUE należy interpretować w ten sposób, że urząd ochrony konkurencji jest zobowiązany do ustalenia, czy skutkiem takich klauzul jest wykluczenie z rynku równie skutecznych konkurentów, oraz do zbadania w sposób szczegółowy analiz ekonomicznych przedstawionych przez stronę, dotyczących tego, czy rozpatrywane działania mogą in concreto doprowadzić do wykluczenia z rynku równie skutecznych konkurentów; czy też, w przypadku klauzul wyłączności lub działań charakteryzujących się licznymi praktykami stanowiącymi nadużycie (rabaty lojalnościowe i klauzule wyłączności) nie ma żadnego obowiązku prawnego, aby Autorità [Garante della Concorrenza e del Mercato] oparł zarzut naruszenia prawa ochrony konkurencji na kryterium równie skutecznego konkurenta?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 22 grudnia 2020 r. – SIA DOBELES HES / Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

(Sprawa C-702/20)

(2021/C 79/29)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i strona wnosząca odwołanie wzajemne: SIA DOBELES HES

Strona przeciwna w pierwszej instancji i strona wnosząca odwołanie: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Pozostali uczestnicy postępowania: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nałożony na operatora publicznego obowiązek, by dokonywał zakupu energii elektrycznej po cenie wyższej od ceny rynkowej od producentów wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej odnawialne źródła energii, przy czym operator ten korzysta z nałożonego na końcowego odbiorcę obowiązku zapłaty proporcjonalnie do zużycia energii, należy uznać za interwencję państwa lub przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 2) Czy pojęcie „liberalizacji rynku energii elektrycznej” należy interpretować w ten sposób, że liberalizacja już nastąpiła, gdy występują pewne elementy wolnego handlu, jak na przykład umowy zawarte przez operatora publicznego z dostawcami z innych państw członkowskich? Czy można uznać, że liberalizacja rynku energii elektrycznej rozpoczyna się w chwili, gdy przepisy przyznają niektórym odbiorcom energii elektrycznej (na przykład odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu przesyłowego lub niebędącym gospodarstwami domowymi odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu dystrybucyjnego) prawo do zmiany dystrybutora energii elektrycznej? Jaki jest wpływ zmian regulacji rynku energii elektrycznej na Łotwie na ocenę pomocy przyznanej producentom energii elektrycznej w świetle art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (do celów udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze), w szczególności na sytuację sprzed 2007 r.?
- 3) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy okoliczność, że skarżąca działa obecnie na zliberalizowanym rynku energii elektrycznej i że wypłata odszkodowania przysparza jej obecnie korzyści w stosunku do innych operatorów działających na danym rynku, oznacza, że odszkodowanie należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii?
- 4) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy w kontekście kontroli pomocy państwa przewidzianej w tym postanowieniu należy uznać, że żądanie skarżącej naprawienia szkody poniesionej przez nią wskutek niepełnego wykonania przewidzianego ustawą prawa do otrzymania wyższej płatności z tytułu wytworzonej energii elektrycznej stanowi wniosek o przyznanie nowej pomocy państwa czy też wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana?
- 5) W przypadku gdy na czwarte pytanie prejudycjalne zostanie udzielona odpowiedź, że żądanie odszkodowania należy oceniać w kontekście przeszłych okoliczności jako wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana, to czy z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wynika, iż obecnie w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie wypłaty wspomnianej pomocy państwa należy przeanalizować obecną sytuację na rynku i wziąć pod uwagę obowiązujące przepisy (w tym istniejące obecnie ograniczenia zapobiegające nadmiernej rekompensacie)?
- 6) Czy okoliczność, że elektrownie wiatrowe, w odróżnieniu od elektrowni wodnych, otrzymały w przeszłości pełną pomoc, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 7) Czy okoliczność, że jedynie część elektrowni wodnych, które otrzymały niepełną pomoc, otrzymuje obecnie odszkodowanie, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 8) Czy art. 3 ust. 2 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ponieważ kwota pomocy będącej przedmiotem niniejszej sprawy nie przekracza progu pomocy de minimis, pomoc tę należy uznać za spełniającą kryteria ustanowione dla pomocy de minimis? Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1407/2013 należy interpretować w ten sposób, że w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę określone w decyzji Komisji SA.43140 warunki zapobiegania nadmiernej rekompensacie, uznanie wypłaty odszkodowania za poniesioną szkodę za pomoc de minimis może prowadzić do niedopuszczalnej kumulacji?

- 9) Czy w przypadku uznania w niniejszej sprawie, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że okoliczności takie jak w niniejszej sprawie odpowiadają nowej pomocy państwa, a nie istniejącej pomocy państwa?
- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie dziewiąte, czy przy ocenie zgodności sytuacji skarżącej z pomocą uznawaną za pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia nr 2015/1589 należy brać pod uwagę jedynie datę, w której nastąpiła rzeczywista wypłata pomocy, jako początek biegu przedawnienia w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589?
- 11) Czy w przypadku uznania, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia nr 2015/1589 należy interpretować w ten sposób, że postępowanie w sprawie zgłoszenia pomocy państwa, takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie, uznaje się za właściwe, jeżeli sąd krajowy uwzględnił żądanie odszkodowania za poniesioną szkodę pod warunkiem otrzymania decyzji Komisji zezwalającej na pomoc i nakazuje ministerstwu gospodarki przekazanie Komisji odpowiedniego oświadczenia dotyczącego pomocy dla działalności gospodarczej w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania wyroku?
- 12) Czy okoliczność, że roszczenia o naprawienie poniesionej szkody dochodzi się od podmiotu sektora publicznego (komisji regulacji usług publicznych), który w przeszłości nie musiał ponosić takich kosztów, oraz okoliczność, że budżet tego podmiotu składa się z państwowych opłat uiszczanych przez podmioty świadczące usługi publiczne, należące do sektorów regulowanych, które to opłaty powinny być przeznaczone wyłącznie na działalność regulacyjną, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 13) Czy system odszkodowań taki jak rozpatrywany w niniejszej sprawie jest zgodny z zasadami zawartymi w prawie Unii i mającymi zastosowanie do sektorów regulowanych, w szczególności z art. 12 i motywem 30 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach)⁽³⁾, zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r.⁽⁴⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 352, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 21.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 30 grudnia 2020 r. – Comune di Lerici / Provincia di La Spezia**

(Sprawa C-719/20)

(2021/C 79/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Comune di Lerici

Druga strona postępowania: Provincia di La Spezia